

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 719/2017-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. novembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 55/2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave v bližšie neoznačenom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 55/2007 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v bližšie neoznačenom konaní.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ešte v roku 2007 podal okresnému súdu žalobu, ktorou sa domáhal ochrany osobnosti. Sťažovateľ namieta, že okresnému súdu trvalo približne osem rokov, kým vo veci rozhodol, napriek tomu rozhodnutie okresného súdu je nesprávne a nezákonné. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie, o ktorom aktuálne koná krajský súd, no do doručenia sťažnosti ústavnému súdu o jeho odvolaní zatiaľ rozhodnuté nebolo. Celkovo teda konanie na všeobecných súdoch trvá už viac ako desať rokov a nič nenasvedčuje tomu, že bude v dohľadnej dobe skončené, berúc do úvahy aj prípadne využitie mimoriadnych opravných prostriedkov.

Sťažovateľ preto zastáva názor, že desať rokov trvajúce konanie je bezpochyby porušením jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a že k prieťahom v napadnutých konaniach žiadnym spôsobom neprispel. Zároveň uvádza, že v predmetných veciach podal aj sťažnosti predsedom označených súdov na prieťahy v napadnutých konaniach.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1) Právo [REDAKOVANÉ] na konanie/prejednanie vecí bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 48 ods. 2 Ústavy v konaniach vedených na OS – Bratislava I 12 C/55/2007 a KS – Bratislava, porušené boli.

2) ÚS – SR priznáva navrhovateľovi spravodlivé zadosťučinenie 10.000,- € z titulu náhrady nemajetkovej ujmy.“

Sťažovateľ zároveň uvádza, že si je vedomý toho, že musí byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený právnym zástupcom, avšak nemá dostatok finančných

prostriedkov na advokáta, a preto sa obrátil na Centrum právnej pomoci, no kým toto rozhodne, potrvá to určitý čas. Vzhľadom na uvedené žiada, aby ústavný súd počkal s rozhodovaním v tejto veci, kým mu Centrum právnej pomoci neustanoví advokáta a následne s ním doplní svoju sťažnosť.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí obsahovať všeobecné náležitosti uvedené v § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti uvedené v § 50 zákona o ústavnom súde v spojení s požiadavkami na návrh na rozhodnutie (petit) vyplývajúcimi z § 56 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto môže prijať na ďalšie konanie len taký

návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

Ústavný súd po posúdení obsahu sťažnosti zistil, že sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení neobsahovala zákonom predpísané náležitosti – nebola splnená podmienka povinného právneho zastúpenia, a zároveň absentuje aj spisová značka konania vedeného krajským súdom, v ktorom tiež malo podľa názoru sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vo vzťahu k povinnému právnenému zastúpeniu sťažovateľ síce v sťažnosti uvádza, že sa žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vo veci jeho sťažnosti obrátil na Centrum právnej pomoci, no žiadnym spôsobom to nepreukázal. Ústavný súd preto prípisom z 20. septembra 2017, sťažovateľovi doručeným 25. septembra 2017, sťažovateľa vyzval, aby ústavnému súdu preukázal, že skutočne podal Centru právnej pomoci písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a zároveň aby ústavnému súdu oznámil spisovú značku konania krajského súdu.

Keďže sťažovateľ na uvedenú výzvu ústavného súdu ani do predbežného prerokovania jeho sťažnosti žiadnym spôsobom nereagoval, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že sťažovateľa poučil, aké náležitosti má obsahovať, a zároveň ho upozornil, že ak v určenej lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol už pri predbežnom prerokovaní pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími návrhmi uplatnenými v petite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2017